

M1/23.02.2004

Parlamentul României Camera Deputaților

Grupul parlamentar
al
Partidului România
Mare

Către,

BIROUL PERMANENT AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Grupul Parlamentar al Partidului România Mare, format din 72 de deputați, potrivit semnăturilor cuprinse în lista anexă;

având în vedere:

- încălcarea de către Guvernul României a Moratoriului privind adopțiile internaționale;
- implicarea directă a primului-ministru în stabilirea și aprobarea listelor cu adopții internaționale;
- lipsa totală de transparență a măsurilor administrative luate de Guvernul României, care au facilitat transformarea adopțiilor internaționale într-o afacere prosperă pentru fundațiile intermediare, patronate de clienții politici ai partidului de guvernământ;
- duplicitatea guvernanților români, care folosesc un limbaj și un discurs în funcție de organismele internaționale cărora le sunt adresate, fapt ce a dus la discreditarea autorităților publice;
- continuarea unei politici păgubitoare pentru imaginea României, de vânzare a cetățenilor și copiilor țării, deveniți o simplă marfă pentru guvernanți;

- atitudinea incalificabilă a guvernanților români față de parlamentarii și raportorii Parlamentului European, care au avut o atitudine critică față de autoritățile române, încât era cât pe-aci să fie apostrofați cu expresii precum „ciocul mic” și „numărați-ne ouăle”, specifice unor lideri ai partidului de guvernământ;

- lipsa unei legislații la nivelul de exigență al Uniunii Europene, care să reglementeze adopțiile internaționale;

- amestecul brutal al puterii executive în justiție, instanțele judecătorești fiind reduce la rolul unor simple oficii de înregistrare a adopțiilor internaționale aprobate de primul-ministru;

- transformarea Parlamentului într-un element de decor, obligat să asiste, în ultimii 3 ani, la o adevărată avalanșă de ordonanțe ale Guvernului în domeniul adopțiilor internaționale, în condițiile în care acestea erau sistate printr-un moratoriu;

în baza art. 112 din Constituția României și art. 148 din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Deputaților, vă înainteză următoarea:

MOTIUNE

„Prin vânzarea a mii de copii peste hotare, Guvernul Năstase pune în pericol procesul de aderare a României la Uniunea Europeană”.

România deține un trist record în ceea ce privește vânzarea de ființe umane, activitate care a devenit în ultimii ani o sursă importantă de îmbogățire pentru guvernanți și pentru clientela lor politică. Furnizarea de ieniceri și spahii pentru armata otomană și de cadâne pentru seraiuri a continuat, în epoca modernă, cu vânzarea etnicilor germani și evrei. Dacă regimul comunist își justifica această odioasă îndeletnicire prin necesitatea recuperării cheltuielilor de școlarizare, regimul post-comunist vinde copiii familiilor năpăstuite pentru a-și rotunji conturile din bănci.

Venit la putere prin manipularea opiniei publice cu promisiuni demagogice, PDSR – metamorfozat în PSD, n-a făcut altceva decât să continue fărâdelegile guvernării anterioare. În loc să facă lumină în tenebroasele afaceri legate de exportul de copii, cabinetul Năstase a ridicat la rangul de politică de stat vânzarea unor ființe nevinovate și fără apărare. Iată ce scria la 21 februarie 1997 un cotidian central: *„După ce președintele Constantinescu a cerut procurorilor să soluționeze cauzele privind traficul cu copii din România, au dispărut dosarele din arhivele tribunalelor ! ... În 1996, aproape 3.500 de copii români au fost exportați... Într-o situație existentă la Parchetul General se arată că 934 de minori au fost trimiși în Italia, 778 în SUA... 315 în Spania, 217 în Franța, 123 în Germania. Copiii români au ajuns și în Ecuador, Hong-Kong și Noua Zeelandă, 37 în Ungaria, 2 în Mexic, 2 în Arabia Saudită, 2 în Emiratele Arabe Unite. Față de această situație și față de poziția în care a fost pus după vizitele efectuate în mai multe state, unde a fost întrebat de înalți demnitari ce se întâmplă cu copiii României, președintele țării, dl. Emil Constantinescu, le-a reproșat cu o săptămână în urmă procurorilor din Ministerul Public tergiversarea la infinit a soluționării unor dosare privind adopțiile ilegale... Procurorii au solicitat arhivelor instanțelor de judecată bucureștene dosarele principalelor cauze trimise în judecată. Dar, surpriză ! La Secția a III-a și a IV-a civilă a TMB s-a constatat că au dispărut cele mai multe dosare. Au dispărut, de asemenea, condicile de ședință, unde sunt menționate soluțiile fiecărui dosar judecat...”* – am încheiat citatul. În numărul din 26 februarie 1997, același cotidian titra: *„În scandalul traficului internațional cu copii din România – Dispariția sutelor de kg de dosare de la TMB- dovada mută a complicității justiției cu infractorii”*. Iar în numărul din 15 martie 1997 a apărut următorul titlu: *„Ministrul Justiției, (dl. Valeriu Stoica, n.n.) în vizorul procuraturii”*. Un săptămânal ataca direct în numărul din 24 mai 1997: *„El însuși familiarizat cu exportul de copii, Valeriu Stoica (ministrul justiției, n.n.) a avut grijă să elimine procurorii care se ocupau de adopții ilegale. Printre aceștia,*

Cochinescu și Teodorescu. România – baby machine. Stoica a fost cercetat pentru adopții ilegale”.

Am făcut acest recurs la memorie pentru a înțelege toată lumea de ce grupurile parlamentare ale Alianței PNL – PD au refuzat să semneze o moțiune de cenzură având ca subiect vânzarea copiilor în străinătate de către Guvernul Năstase. „Corb la corb nu-și scoate ochii”, spune un proverb românesc.

Sesizând faptul că Guvernul PSD, instalat în decembrie 2000, continuă vânzarea de copii, autoritățile europene intervin prompt și-i atrag atenția asupra consecințelor. Dorind să demonstreze cât este de docil și de cooperant, premierul Năstase se grăbește să emită Ordonanța de Urgență nr.121 din 8 octombrie 2001, publicată imediat, a doua zi, în Monitorul Oficial nr.633 din 9 octombrie 2001, prin care se suspendă temporar procedurile adopțiilor internaționale. Prin aceeași ordonanță, Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopții este abilitată să reanalizeze regimul juridic al adopțiilor internaționale, în scopul armonizării legislației interne cu reglementările și practicile internaționale în domeniu.

Prin această măsură a fost blocată o sursă importantă de câștig a guvernanților și a clientelei politice a partidului de guvernământ și de aceea urmează o adevărată hemoragie de ordonanțe de guvern, una mai aberantă și mai abuzivă decât cealaltă, prin care se continuă, pe față, vânzarea copiilor în străinătate. Această îndeletnicire capătă dimensiuni monstruoase, guvernul sfidând, pur și simplu, principiile fundamentale ale statului de drept și angajamentele internaționale ale României. Așa, de exemplu, prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.161/2001 se instituie dictatura Executivului în materie de adopții internaționale, instanțele de judecată fiind obligate să încuviințeze adopțiile pe baza documentelor depuse de către Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție, în a zecea zi de la înregistrarea cererii, neavând posibilitatea să administreze nici o probă în plus. Se ajunge, astfel, la situația ca pe baza

semnăturii primului-ministru, Adrian Năstase, stăpânul discreționar al partidului-stat aflat la putere, să se vândă în străinătate alte mii de copii.

Săptămânalul „România Mare” din 2 mai 2003 atrage atenția pentru prima dată și lansează un semnal de alarmă cu privire la abuzurile comise de Guvernul Năstase, în acest domeniu, titrând: „*Guvernul PSD vinde copiii României ca pe miei ! Moto: Un copil român se vinde cu 50.000 de dolari*”. În articol sunt dezvăluite trei Memorandumuri, inițiate și semnate de Șerban Mihăilescu, ministrul pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului, și de Gabriela Coman, secretar de stat la Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție, ele fiind aprobate de către primul-ministru, Adrian Năstase, decizii prin care au fost vânduți în străinătate 149 de copii. În numărul din 16 septembrie 2003, ziarul „România liberă” publică articolul „*În timpul moratoriului adopțiilor, 800 de copii români au fost înfiați de străini*”. În acest articol se menționează: „*Baroana Emma Nicholson s-a pronunțat ieri în favoarea menținerii moratoriului adopțiilor internaționale. Oficialul european a afirmat că acest lucru este necesar până la finalizarea legislației privind protecția copilului aflat în dificultate*”.

Cu aroganța deja cunoscută, Guvernul Năstase a sfidat aceste semnale de alarmă și prime luări de poziție, considerându-se infailibil.

Au fost considerate „cazuri excepționale” pentru care Guvernul a încuviințat procedura adopției, o serie de cereri mai mult decât ciudate.

Din listele aprobate de Cabinetul Adrian Năstase rezultă că unii dintre străini au adoptat mai mulți copii diferiți, care nu erau frați între ei – așadar, cade pretextul că aceștia nu puteau fi separați. Totodată, cei mai mulți străini nu formează, la rândul lor, o familie, ceea ce infirmă pretenția că micuților li s-a oferit pacea unui cămin. Ba chiar un cuplu de adoptatori este format din ... două femei, cum este cazul doamnelor Nina Maria Sheakbor și Maria Coporale, care, în Dosarul nr. 6.714/2002 au adoptat-o pe minora Cristina Boeram. Iată o pereche lacomă, care

vine tocmai de la capătul lumii pentru a înfia, dintr-o dată, 2 copii diferiți: e vorba de Marc Joseph Schulbe și Mary Joann care, în Dosarul nr. 6.711/2002 o adoptă pe minora Rodica Roșu, iar în Dosarul nr. 6.712/2002 îl adoptă pe minorul Mihai Zaharia, ambii în aceeași zi ! La ce le-or fi trebuit ? Iată și cazurile acelor cetățeni străini diferiți, care nu sunt soț și soție, dar se unesc în tentativa – reușită – de-a cumpăra copii din România: Hans Donald Rosacher și Kimberly Ericson o adoptă pe minora Anca Ilie, în Dosarul nr. 6.710/2002; Corbese Giuseppe și Schetino Feresă îl adoptă pe minorul Mihail Răiceanu, în Dosarul nr. 6.718/2002 etc.

Și toate acestea se petrec în condițiile în care există peste trei mii de cereri de adopții formulate de cetățeni români și nerezolvate până în prezent iar Biserica străbună, prin vocea autorizată a Sinodului, se opune clar adopțiilor internaționale, considerând că România nu este o țară atât de săracă încât să nu-și poată crește copiii.

A urmat un alt duș rece: Raportul Uniunii Europene pe anul 2003 asupra progreselor realizate de către România. Cu tot limbajul diplomatic folosit, din acest document se desprinde o concluzie incontestabilă: Guvernul Năstase este incapabil să gestioneze procesul de aderare a României la Uniunea Europeană ! În loc să soluționeze gravele probleme legate de procesul anevoios și complicat al aderării, guvernării de la București au exercitat o presiune formidabilă, pe toate căile, pentru a obține modificarea raportului. Totul s-a dovedit inutil, iar, în consecință, în ediția electronică din 4 februarie 2004 a ziarului britanic „**Daily Telegraph**” explodează știrea: „*Comisia Europeană a avertizat România să pună capăt exporturilor de copii pentru adopții, în caz contrar riscând blocarea aderării la Uniunea Europeană și suspendarea fondurilor de ajutor*”.

Comisia Europeană i-a trimis o scrisoare premierului Adrian Năstase, avertizând că prin modul de comportare al guvernului său nu a reușit să îndeplinească criteriile politice privind drepturile omului, necesare pentru aderarea la Uniunea Europeană. Scrisoarea, fără precedent, este semnată de comisarul pentru

extinderea Uniunii Europene, Gunther Verheugen, care amenință nu numai cu suspendarea ajutoarelor, ci se referă și la necesitatea recuperării fondurilor deja cheltuite, în cazul în care Guvernul de la București nu poate oferi explicații pentru acțiunile sale. Disputa are loc după publicarea informațiilor potrivit cărora România a trimis 105 copii în Italia, pe baza unor pretexte ridicole, confirmând suspiciunile deja existente la Bruxelles cu privire la faptul că Guvernul Năstase închide ochii, ba chiar este complice la escrocheriile comise de agențiile de adopții și oficialii corupți. Potrivit acestui ziar, baroana Emma Nicholson a afirmat că grupuri ale crimei organizate exploatează informațiile privind orfelinele din țară drept acoperire pentru o industrie mult mai vastă a abuzurilor față de copii. Mai multe mii de copii au fost expediați pentru adopție în decurs de 10 ani, aducând venituri de milioane de lire sterline pentru agenții și intermediari. Fiecare copil a adus între 20.000 și 35.000 de lire sterline. Puțini dintre acești copii erau orfani, unii fiind de-a dreptul furați, precum cei de la o maternitate din Ploiești, unde o bandă de mafioți le înșela pe mame, susținând că bebelușii veniți pe lume prematur au murit la naștere. Trebuie să recunoaștem că avem de-a face cu o șarlatanie macabră, care depășește până și imaginația autorilor unor filme de groază ! În realitate, copiii erau, efectiv, îngrișiți în secția de neonatologie a spitalului, timp de șase luni, înainte de a fi exportați. În alte cazuri, tinerele mame vulnerabile au fost determinate, prin presiuni, să își cedeze copiii pentru sume de numai 300 de lire sterline.

De asemenea, publicația afirmă că baroana Emma Nicholson a declarat: *„După impunerea moratoriului s-au schimbat puține lucruri. Este o mașinărie bine unsă, care pare să se bazeze pe un parteneriat între agențiile de adopții și oficialii corupți, de la nivel înalt până la baza administrației. Tribunalele par a fi corupte. Un judecător a parafat 92 de cazuri (de înfierii n.n.) într-o singură dimineață. Nu există dosare. Copiii sunt numai un număr într-un computer. Este răpire. Unele fete și băieți se apropie de pubertate. Sunt trimiși, împotriva*

voinței lor, către un viitor necunoscut. Mă cutremur când mă gândesc la soarta lor. Vezi pe internet anunțuri despre fete virgine, înainte de pubertate, cu prețuri de 30.000 de dolari”.

Un alt oficial citat de publicația britanică declară: *„Este un risc foarte mare ca unii dintre copii să ajungă în mâinile rețelelor de pedofilie. Mult timp nu am crezut, dar toate dovezile indică această direcție.”* Indignați, parlamentarii europeni au cerut suspendarea negocierilor de aderare a României la Uniunea Europeană. Atunci când opinia publică din România a aflat despre existența scrisorii comisarului european, șeful Guvernului de la București s-a lansat în explicații delirante, care ne scutesc de orice comentarii, cităm: *„Guvernul este împotriva adopțiilor internaționale, deși la nivelul opiniei publice, în general, s-a creat impresia că autoritățile române ar susține în totalitate aceste proceduri. Am impresia că suntem într-un anumit tip de capcană. Pare cumva că guvernul a dorit să realizeze adopțiile internaționale. Eu, personal, sunt împotriva adopțiilor internaționale, dar mi s-a spus că există o convenție internațională care ne împiedică să închidem complet aceste proceduri și că, din cauza condițiilor grele din România, copiii trebuie să primească șansa de a fi adoptați internațional. Cred că acum trebuie să spunem că această soluție nu mai e dorită de societatea românească”.* Mistificând realitatea, premierul Adrian Năstase ignoră deliberat că a semnat, cu înțelegerea lui, Memorandumurile prin care aproba vânzarea a sute de copii, pretextând, cu o perfidă histrionică, faptul că „i s-a spus” despre existența unei convenții internaționale. Oare când a rostit Adrian Năstase adevărul: atunci când a afirmat că guvernarea lui a adus în țară bunăstarea, ori când justifică vânzarea copiilor în străinătate prin „condițiile grele din România” ?

Presat de amendamentul Oostlander-Nicholson și vrând să-și păstreze credibilitatea, primul-ministru trimite în capitala Europei un „comando”, format din social-democrați, liberali și țărăniști să ducă muncă de lămurire și, eventual, să facă ordine printre parlamentarii europeni. Delegația parlamentară română s-a

acoperit de ridicol și a lăsat impresia, de altfel conformă realității, că partidul de guvernământ manipulează și conduce aceste partide din opoziție. Pe ce bani s-a produs acest „desant” ?

Iată cum a apreciat baroana Emma Nicholson acest demers al disperării: „La instigările premierului Adrian Năstase, a venit la Parlamentul European un număr de politicieni români. Au făcut turul clădirii, au discutat, s-au întâlnit sau au încercat să obțină întâlniri cu diverși parlamentari europeni. Mi s-a părut foarte neobișnuit”. Să vedem și cum comentează un cotidian bucureștean ridicolul vizitei de la Bruxelles: „Ironizată cu umor britanic de baroneasă, Alianța (P.D. – P.N.L. n.n.) ține coada pe sus cu interesul național, imediat ce s-a întors cu ea între picioare de la Bruxelles. Vezi Doamne, D.A. apără interesul național, și nu guvernarea PSD. Care o fi el ? Aici Alianța se încurcă în explicații. Să perpetuăm corupția, să ne vindem copiii, să ajungem o națiune de asistați, să ne batem joc de oameni prin tribunale, în timp ce umblăm, ca să-l parafrăzăm pe Adrian Năstase, cu integrarea în gură ? Alianța PNL – PD a căzut într-o capcană de toată frumusețea. A adoptat exact dublul limbaj PSD, pe care îl acuză de ani de zile: una spunem în țară și alta afară. Ba, unii liberali și democrați nu se sfîiesc să ne amenințe cu pericolul Vadim în cazul suspendării negocierilor de aderare. Clișeul a funcționat în anul 2000, acum e fumat !... Agitația iscată de Oostlander are un rezultat neașteptat. Ea pune semnul egal între Alianța PNL – PD și PSD. Dacă ne uităm mai atenți la Duvăz eram lămuriți mai de mult. Nu ar fi la fel de nimerit și ca purtător de cuvânt al Alianței ? Aceiași actori, aceeași piesă. Eu cu cine votez ? Sincer, dacă ar fi alegeri duminică, aș vota cu Guest, Oostlander sau Nicholson.” Un alt cotidian comentează, la fel de sarcastic: „Ce caută opoziția în delegația PSD, când acasă acuză guvernul de exact aceleași păcate semnalate de amendament? Nu era suficient să susțină continuarea negocierilor – ca unica șansă de reeducare a puterii ? Cine să mai creadă plângerile opoziției de abuzurile puterii, când PNL

pleacă în delegație cu dl. Hrebenciuc (considerat, nu o dată, tartorul corupției) iar dl. Băsescu tabără pe dl. Oostlander și pe d-na Nicholson, acuzându-i de incorectitudine față de poporul român ?... Și dacă liderii opoziției îi atacă pe dl. Oostlander și pe d-na Nicholson, deși aceștia spun adevărul, îi va mai sprijini un euro-parlamentar vreodată ? – știind că riscă să pățească precum dl. Iliescu în tinerețe, când sărind în ajutorul unei țigănci pe care o bătea bărbatul s-a trezit înjurat: tu ce te bagi ? E bărbatul meu și-mi face ce vrea !... Iată că guvernul-vânător Năstase a reușit, după ce s-a auto-împușcat în zona înghinală, să fie oblojit de opoziția pe care o calcă în picioare. Pesemne că după ce amendamentul va fi retras sau respins la vot, Alianța va reîncepe să critice guvernul, amintindu-i că i-a ținut plosca, dar uitând că facerea de bine se plătește scump. PSD nu-i va ierta niciodată ajutorul.” am încheiat citatul, repetăm, din presa ultimelor zile.

După câteva zile de isterie, specifică acestor medii politice românești, provocată de spectrul suspendării negocierilor de aderare a țării la Uniunea Europeană, viața a intrat pe făgașul ei normal, revenind în mocirla sărăciei, corupției, duplicității, minciunii și anarhiei. Vânzarea de copii sub masca adopțiilor internaționale, aflată la discreția unui guvern iresponsabil și urât de popor, atârână precum sabia lui Damocles deasupra României, punând în pericol integrarea țării în structurile europene. Deznodământul nu s-a lăsat așteptat: în ziua de 18 februarie, Parlamentul European a decis monitorizarea extrem de severă a României, prin încălcarea unor drepturi fundamentale ale omului, politizarea justiției și atentate repetate la libertatea presei – abuzuri grave, săvârșite de un guvern care se pretinde social-democrat, dar este doar aventurier și lipsit de cel mai elementar discernământ. De aici și până la arătarea „cartonașului roșu” – ca să folosim o altă expresie favorită din bagajul lexical al lui Adrian Năstase – nu mai este decât un pas. Și astfel s-a mai adevărit o dată, cine pune în pericol aderarea României la Uniunea Europeană. Asta înțelege Guvernul PSD-UDMR prin „interesul național”:

vânzarea a mii de copii, care, în imensa lor majoritate, au dispărut fără urmă, prin lumea largă !

Față de cele de mai sus, Guvernul României trebuie să ia următoarele măsuri:

1. Publicarea listelor cuprinzând copiii care au făcut obiectul adopțiilor internaționale în ultimii 14 ani, părinții adoptivi și autoritățile publice române care au aprobat adopțiile.

2. Efectuarea tuturor demersurilor necesare pentru ca populația țării și oficialii internaționali să afle locul exact unde se găsesc, la ora actuală, toți acești copii și care e soarta lor.

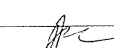
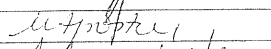
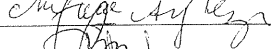

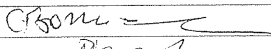

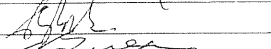
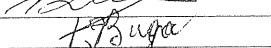
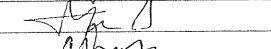
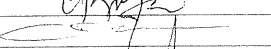

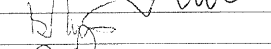
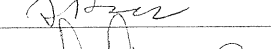
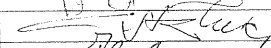
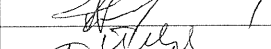
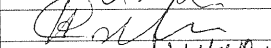

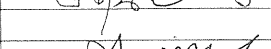
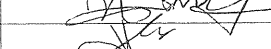

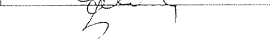

3. Efectuarea unei anchete care să stabilească actele de încălcare a angajamentelor internaționale ale României în domeniul adopțiilor internaționale, persoanele vinovate și măsurile de restabilire a legalității.

4. Inițierea unui pachet legislativ, care trebuie supus dezbaterii și adopției, în procedură de urgență, de către Parlament, prin care să se reglementeze adopțiile internaționale la nivelul exigențelor Uniunii Europene;

5. Prezentarea unui raport exhaustiv, de către primul-ministru, în fața Parlamentului, prin care să dea explicații complete și să răspundă la întrebările senatorilor și deputaților cu privire la abuzurile comise de către autoritățile publice în domeniul adopțiilor internaționale.

Semnăturile:

TABEL NOMINAL
cu deputații semnatori ai Moțiunii simple: "Prin vânzarea abuzivă a câtorva mii de copii peste hotare, Guvernul Adrian Năstase pune în pericol procesul de aderare a României la Uniunea Europeană"

Nr. crt.	Numele și prenumele deputaților P.R.M.	Semnatura
1.	ABIȚEI LUDOVIC	
2.	APOSTOLESCU MARIA	
3.	ARGHEZI MITZURA DOMNICA	
4.	ARITON GHEORGHE	
5.	BABAN ȘTEFAN	
6.	BĂLĂEȚ MITICĂ	
7.	BĂLDEA IOAN	
8.	BĂNCESCU IOAN	
9.	BOGEA ANGELA	
10.	BOLCAȘ AUGUSTIN LUCIAN	
11.	BRUDAȘCU DAN	
12.	BUCUR CONSTANTIN	
13.	BUGA FLOREA	
14.	BURUIANĂ-APRODU DANIELA	
15.	BUZEA CRISTIAN VALERIU	
16.	CIONTU CORNELIU	
17.	CIUCEANU RADU	
18.	CRIȘAN EMIL	
19.	DINU GHEORGHE	
20.	DOLĂNESCU ION	
21.	DRAGOMIR DUMITRU	
22.	DUȚU CONSTANTIN	
23.	ENESCU NICOLAE	
24.	ESERGHEP GELIL	
25.	GRĂDINARU NICOLAE	
26.	HOGEA VLAD-GABRIEL	
27.	HOLTEA IANCU	
28.	IFRIM MIRCEA	
29.	IONESCU COSTEL MARIAN	
30.	IONESCU DANIEL	
31.	IONESCU MIHAELA	
32.	IONESCU SMARANDA	
33.	IRIZA MARIUS	

34.	JIPA FLORINA RUXANDRA	
35.	LĂPĂDAT ȘTEFAN	
36.	LARI IORGĂ LEONIDA	
37.	LEONĂCHESCU NICOLAE	
38.	LOGHIN IRINA	
39.	MAGHERU PAUL	
40.	MĂRĂCINEANU ADRIAN	
41.	MARDARI LUDOVIC	
42.	MERCE ILIE	
43.	MICLEA IOAN	
44.	MINCU IULIAN	
45.	MÎNZĂNĂ ION	
46.	MIRCEA COSTACHE	
47.	MOCIOI ION	
48.	MOIȘ VĂSĂLIE	
49.	MOISESCU GEORGE DUMITRU	
50.	MOISOIU ADRIAN	
51.	NADEJDE VLAD GEORGE	
52.	PALADE DORU DUMITRU	
53.	PĂȘCUȚ ȘTEFAN	
54.	PLEȘA EUGEN-LUCIAN	
55.	POPA CONSTANȚA	
56.	POPESCU COSTEL EUGEN	
57.	PRIBEANU GHEORGHE	
58.	PURCELD OCTAVIAN-MIRCEA	
59.	PUZDREA DUMITRU	
60.	PETRUȘ OCTAVIAN CONSTANTIN	
61.	RĂDULESCU GRIGORE EMIL	
62.	RUS EMIL	
63.	SADICI OCTAVIAN	
64.	SAULEA DĂNUȚ	
65.	ȘNAIDER PAUL	
66.	SONEA IOAN	
67.	STANCIU ANGHEL	
68.	STOIAN MIRCEA	
69.	TUDOR MARCU	
70.	VASILESCU LIA-OLGUȚA	
71.	VASILESCU NICOLAE	
72.	VASILESCU VALENTIN	
73.	VIȘINESCU MARINACHE	